Robert David - 5 personaje in cautarea unei masti vesele

Milford Triger se apleaca peste buza nacelei si priveste în gol fascinantul relief al Alpilor Elvetieni. Sîngele îi bubuie în cap, o ameteala placuta îi cuprinde fiinta, si cu un gest de lehamite absoluta îsi da drumul într-o cadere libera catre padurile de conifere.
De pe ventilul alimentarii aerostatului îsi ia zborul cu un croncanit ascutit celebrul sau prieten înaripat, Hector – cioroiul.
Milford simte vîntul cum îi strapunge ochii si viscerele. Hector coboara într-un unghi ascutit si i se opreste pe umar, cu ghearele adînc înfipte în pînza costumului de zbor si aripile fîlfîind. Ca într-un joc absurd, micuta pasare se ridica spre înalturi tragînd dupa sine un personaj rotofei, cu obrajii ca un fundulet de copil.
Iar Milford Triger rîde cu gura pîna la urechi, lasîndu-si hohotele sa se sparga în ecouri la contactul cu acele brazilor din abis.
Straniul cuplu ajunge din nou în vehicolul zburator. Om si cioroi se aseaza unul lînga celalalt pe bancuta. Milford destupa un clondir. Toarna lichidul rubiniu în doua pahare ca doua degetare.
Stirile ajung în vazduh, la televizorul din balon. Sînt aceleasi pe care le-au vazut la fata locului.
– Pariez ca vrei s-o cotim spre Bucuresti, sparse Hector huruitul cu un croncanit electronic.
– Nici nu ma mira fantezia ta, contra Milford cu un grohait. Doar te-am proiectat dupa chipul si asemanarea-mi…, încheie cu un ochi întredeschis.
Dirijabilul îsi continua traiectul sinuos. Nacela i se redimensioneaza întrecînd în volum balonul tractor. Un al treilea personaj apare în barca zburatoare.
– Bun gasit ! exclama din spatele unei mustati stufoase. Sînt bancherul visurilor voastre !
Milford Triger se posomoraste.
– As fi preferat un prim-ministru. Dar daca asa a fost Dorinta, eu ma supun. Sînt un simplu personaj…
– Opreste-te din ranchiuna evanescenta ! Nu de asta au nevoie cei care se distreaza cu noi. Eu sînt un prim-ministru bancher !, completa Radius Vasilius Tiriacus, nou intratul membru al cabinetului zburator. As îndrazni sa anticipez urmatoarea mutare !
Înainte ca trioul consacrat sa-si fi orientat atentia catre cer, un al patrulea intrus coborî pe frînghie dintr-un zepelin pe care altminteri nu l-ar fi observat nimeni.
– Eu va umplu serile cu invitati surpriza ! Noul venit îsi rearanja bretelele înainte de a continua. Si pariez ca le umplu bine… Tineti aproape ?!…
Este poftit sa ia loc. Hector croncaneste cu admiratie : Marius Tucus ! Marius Tucus !
Vîntul sufla din ce în ce mai amenintator. Cerul se întuneca. O ploaie rece si grea cade din înalturi peste întreaga asistenta. Obiecte zburatoare neidentificate plutesc puzderie printre norii plumburii.
– Sînt dezolat ! Sînt dezolat ! Sînt dezolat ! se vaita presedintele din nacela. Nu stiu cine m-a adus aici ! Ce sa caut eu printre asemenea personaje derutante ? Nimeni nu întelege cît îmi este de greu…
Presedintele se umfla si depaseste în dimensiuni aerostatul. O pala de vînt îl zboara din balon si bietul sef de stat penduleaza între constiinta sa sleita si acordurile pe care le mai are de îndeplinit.
O lupta pe viata si pe moarte se dezlantuie la înaltime. Cine sa traga cu prastia în presedinte ? Cine si de ce ? Pentru ca doritori se gasesc.
Acolo, sus, unde cu greu ajungi, se petrec lucruri usor de imaginat…